

ILLUSTRATIE CHANTAL VAN WESSEL

trotse ouders als Heidi Storm foto's van hun kroost kunnen zetten. Richard van Leeuwen kan zich niet voorstellen dat pedofielen deze sites bezoeken om zich te verlekken. "Je raakt toch ook niet opgewonden van een gewone foto van een vrouw?"

Waar hij wel last van heeft, is het knip- en plakwerk van 'zieke geesten'. Onder Van Leeuwens familiesites is ook de Vlindersite, waar ouders die een overleden baby te betreuen hebben hun verhaal en foto's kwijt kunnen. Het is een aantal keren gebeurd dat een jong meisje zich uitgaf voor een moeder van een dood kind, volgens Van Leeuwen 'in een schreeuw om aandacht'. Uiteraard wordt de fotoroof bestraft met een verbod om op de site te komen, maar het probleem is moeilijk uit te roeien.

Wat Van Leeuwen ook nog wel tegenkomt, zijn problemen in de familiesfeer, zoals bij scheidingen. "Dan vragen we degene die de foto heeft geplaatst, deze te verwijderen." Het is volgens hem een keer gebeurd dat een gebruiker dat weigerde. "Het

ging om iemand die zwanger was van een halve beroemdheid en die wilde niet op internet bekend staan als de vader." Toen de aanstaande moeder hardnekkig bleef weigeren de foto te verwijderen, heeft Van Leeuwen de site er maar helemaal afgehaald.

Hyves ziet het plaatsen van foto's als de eigen verantwoordelijkheid van zijn gebruikers. Iemands privacy is op allerlei niveaus te beveiligen. Zo is erop aan te geven dat foto's alleen zichtbaar zijn voor 'vrienden' of ook voor 'vrienden van vrienden', of voor iedereen. Binnenkort komt het bedrijf wel met een instructie voor kinderen hoe ze veilig kunnen internetten. De waarschuwingse-mails over de kinderporno bestempelt Raymond Spanjar van Hyves als onzin. "Iemand stuurt die aan honderd mensen en twee sturen ze door. Zo verspreidt zo'n verhaal zich."

De tienjarige dochter van Storm mocht van haar op Hyves, maar moest er weer af. "De kinderen uit de klas waren elkaar vervelende berichtjes aan het sturen." Storm zit er altijd bij als haar kinderen achter de computer zitten. Net als Chasmaine

trouwens, die haar dochter van acht eigenlijk nog veel te jong vindt voor Hyves, maar het toch toelaat en haar daarbij geen moment uit het oog verliest.

Heidi Storm vindt ook dat ze op de computer binnen veel beter haar kinderen in de gaten kan houden dan wanneer ze buiten spelen. Haar oudste dochter is verkracht, twee jaar geleden, vlak bij huis, terwijl ze met een vriendinnetje aan het hockeeyen was. "Een man op een scooter vroeg of ze wilden zoeken naar een zwart katje. Die meiden wilden dat niet en toen heeft-ie ze allebei meegenomen." Haar dochter is er een angstig kind door geworden, bang om buiten te spelen en om 's nachts alleen gelaten te worden door haar ouders. Storm wil maar zeggen: de engerd kan overal zijn.

Internet heeft haar juist heel veel gebracht. Ze hield over wat haar dochter overkwam een blog bij op Hyves. "Daar heb ik deze ellende juist heel goed van me af kunnen schrijven en heel veel hartverwarmende reacties gehad."

Steven Pont

Vervelevisie

Niets is zo mooi als het gezicht van een kind dat zich concentreert, maar ook bijna niets is zo lelijk als het gezicht van een kind dat uit verveling televisie kijkt.

Kinderen die zomaar een beetje televisie kijken, zien er met dat half open mondje en die lege blik, bijna altijd twintig procent dommer uit dan ze in werkelijkheid zijn. Dat is trouwens ook echt waar, want bij geen enkele activiteit worden de hersenen zo weinig gebruikt. De vuistregel is daarom: van lezen word je slim, van zomaar een beetje televisie kijken word je dom.

Maar dat is niet het enige. Ongeveer dertig procent van een groep onderzochte Amerikaanse kinderen bleek liever één van de ouders te willen missen, dan hun televisie. De kijkbuis was een ware huisvriend.

Uit een ander onderzoek bleek verder dat niet alleen kinderen, maar ook ouders het leven zonder televisie in huis maar lastig vinden. In Berlijn deed een aantal gezinnen met een proef mee waarbij ze de televisie een maand het huis uitdeden. In het begin vonden die ouders het best leuk, zo zonder de televi-

Ouders bleken ook niet goed zonder televisie te kunnen

sie. De stapel nog te lezen boeken nam zienderogen af, vriendschapsbanden werden aangehaald en men had het idee zonder televisie veel intensiever te leven dan met.

Dat positieve gevoel duurde echter maar een week of twee. Daarna nam de spanning snel toe en begonnen de ouders steeds meer ruzie met elkaar te maken. De televisie bleek dus niet alleen een goede huisvriend voor de kinderen te zijn, maar voor de ouders ook nog eens een essentieel onderdeel van hun huwelijkske vrede-handhaving.

Door zijn meerdere functies in huis is de televisie niet meer weg te denken. Dus dan gaat het vooral om het verstandige gebruik ervan. Nu ben ik sinds kort betrokken bij een project dat Media Smarties heet. We zullen proberen, met hulp van de ouders, om kinderen minder zomaar uit verveling, maar meer gericht te laten kijken. Dat is natuurlijk nogal ambitieus. Maar goed, dat mondje moet dicht en die levendige blik moet terug. Weg met de vervelevisie.

s.pont@parool.nl